

Sygn. akt IV CSK 721/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa I. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego
Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.
przeciwko D. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 844/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Powołanie we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w punkcie czwartym konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżący powołując się w końcowym fragmencie uzasadnienia wniosku na istnienie istotnych zagadnień prawnych w ogóle ich nie sformułował ani nie przedstawił w tym zakresie żadnej argumentacji prawnej. Jeżeli zaś ten fragment odnieść należy do powołanej potrzeby przepisów prawnych, to nie zostały one wskazane, a skarżący kwestionując stanowisko Sądu drugiej instancji nie poczynił we wniosku żadnych wywodów prawnych uzasadniających istnienie poważnych wątpliwości, a zatem nie wątpliwości zwykłych, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy, a wątpliwości kwalifikowanych, wynikających z rozbieżnej jego wykładni przez judykaturę i doktrynę, co w konsekwencji nie pozwala na ocenę, czy rzeczywiście wątpliwości takie zachodzą. Nie zostały również wskazane argumenty przemawiające za oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej. Analiza wywodów zawartych

w uzasadnieniu wniosku w kontekście motywów Sądu Apelacyjnego prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie nie zachodzi oczywistość uchybień w zakresie stosowania lub wykładni prawa i to uchybień o charakterze kwalifikowanym, wynikająca z treści samej skargi i widoczna *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).